Trăirile unui artist fascinat de minuțiozitatea pasiunii lui

On Septembrie 29, 2019

Învață să privești lumea prin intermediul a ceea ce ai în interiorul tău, pentru că numai astfel poți vedea realitatea propriei viziuni asupra lumii, în esența ei.

Trandafirul. Un etern model de sensibilitate, *un mediatore tra il regno celeste e il mondo terreno* . În atitudinea și pe figura lui e liniște și grație, o dovadă de claritate în adaptarea vederii de la lumină la întuneric, respirând un aer de străveche noblețe, de sinceritate, ca și când ar trebui să-și revadă trecutul în prezentul unei istorii care nu trebuie lăsată să se repete, ci doar împărtășită prin puterea magică a artei.

Viața lui este povestea unei lumi făcută să trăiască discret, prin stil, *sottigliezza estetica* , care încetul cu încetul se stinge pentru a începe o alta, la fel de sugestivă, ai cărei profeți nu sunt întotdeauna de bună-credință artistică.

Vorbesc în primul rând despre trandafiri în tehnica folosirii pensulei pentru că ei mă învață să mă înțeleg pe mine însumi într-un mod în care n-am mai făcut-o niciodată, fără să simt nevoia presantă de a fi înțeles de ceilalți oameni. Până la urmă, este și aceasta o cale de revitalizare a sentimentului estetic față de natura care, în sfera propriei mele personalități menite să asigure caracterul neîntrerupt, *connotativo e sacro* , al artei moderne, se poate traduce prin sporirea interesului față de reprezentările unei conștiințe ce s-a desprins din frământările epocii în care trăiește.

Nu-mi pot ascunde un început de zâmbet când mă gândesc la faptul că tot ce-am izbutit să recuperez din înalta tensiune a trăirii unui moment de maximă sensibilitate, prin decupajul unei imagini sublime dintr-un decor perfect curat și lustruit cu nevoia de a vorbi despre mine însumi, o configurație pură, spontană, ce evocă fizionomia unui lucru capabil să simbolizeze energia radiantă a unui artist plin de vervă, are ca și corespondent nevoia de comunicare a unui conținut estetic foarte accesibil, care încântă privirea, mintea și sufletul privitorului.

Leadership: Poți să proiectezi claritatea unei imagini către formularea unui punct de vedere artistic asupra lumii care te înconjoară, în legătură cu compoziția unei estetici care dă naștere unui sentiment de catharsis particular?

O parte din viața trandafirului o dedic pasiunii de a trăi plenar în bucurie, comparabilă cu o reflexie a stării mele lăuntrice într-un univers mai simplu, liniștit și profund, la care doar puțini au acces. Ca și când, împreună, am forma o ființă cu o puritate de factură aparte. Așadar, s-ar spune că lumea mea este o reflexie a experiențelor de viață trăite sub egida unei activități artistice susținută de o accentuată conștiință a fragilității, sub egida unei maniere de abordare vii, inconfundabile, a ceea ce înseamnă "cea mai veche operă figurativă cunoscută".

Dar, în același timp, arta de a prelungi însemnătatea trandafirului, de a lămuri semnificația deosebit de profundă a unei așteptări care îi marchează existența, mă face să intru în pielea Mirandei Grey, personajul din „Colecționarul" lui John Fowles, care e prinsă în „opera" unui artist al entomologiei:

„Am atâta nevoie să urc din nou scara și să deschid ușa atelierului. Să-l văd la masa de lucru, uitându-se la mine peste umăr, ca și când nu i-ar fi păsat câtuși de puțin cine intră. Să-l văd stând acolo, cu zâmbetul lui abia-abia schițat, privindu-mă cu ochii aceia care înțeleg atât de repede totul. Dar e inutil. Mă gândesc la preț înainte de a picta tabloul,

conștientă că trebuie să fiu modelul unei arte noi din care răzbate o stare de ingenuitate, de abandonare a oricărui eșafodaj artistic."

Trandafirul creează condițiile pentru aprofundarea unei arte a modificării intime a ființei, ca extensie reflectată a sinelui în adevărata lumină a unei prezențe tulburătoare și misterioase, dominând destinele tuturor celor care tânjesc după artă, după simbolistică, după senzații tari. I-am zâmbit, așa cum îi zâmbesc unui artist care nu cunoaște frontiere, dându-mi toată silința să pretind că îmi place totul la el. N-a dat niciun semn că ar putea să dispară din actualitatea avangardiștilor în viitorul apropiat.

Simpla lui prezență acționează imediat asupra mea liniștitor și pozitiv, precum puritatea pe care o poți găsi în tratarea unui subiect sensibil, la puterea interioară pe care ți-o dă contactul cu natura.

Leadership: Poți să-ți formezi o viziune abordabilă prin intermediul unei experiențe de viață între ceva care se simte veșnic și un moment efemer, fără să te desprinzi de obiectul creației tale?

Trandafirul. Îl descriu ca pe tâlcul unei arte pe cale de dispariție în societatea actuală: arta de a înnobila o cultură a prezentului prin negocierea cu istoria, și de a crea sentimentul de stabilitate, conexiune spirituală, apartenență la un scop mai înalt, în căutarea unei frumuseți ambientale atemporale. Îl simt mirosul îmbietor, îi simt emoția, *un elemento importante nell'esperienza artistica* , situându-și suflul de popularitate la nivelul senzațiilor și instinctelor pe care un colorist de mare virtuozitate, un artist prins în mrejele unei pasiuni copleșitoare, niciodată nu le poate reprima. Exact ca la vederea unei persoane deosebit de atractive.

A face din artă un fel de desfătare estetică înseamnă să modelezi o realitate mai puțin cunoscută prin intermediul formei, culorii și mișcării pe care o descrie gingășia unei flori, a unui fluture, a unei frumuseți care învinge orice sentiment de răutate. Iată-mă, așadar, interpretând rolul unui pictor care controlează culoarea cea mai veselă prin spirit și rațiune pentru a surprinde momentul în care trandafirul își croiește propriul drum, grațios și nobil, elegant și romantic ca o poezie adresată aștrilor, spre o recunoaștere de excepție atribuită numai unei ființe perfecte.

Ce-i spunea Miranda Grey colecționarului de fluturi rămâne, în întreaga strălucire a trandafirilor, o experiență plină de învățăminte și edificatoare: *„Când desenezi un obiect, îl vezi cum prinde viață, iar când îl fotografiezi moare."*

Valoarea reală a unei picturi este o recunoaștere a trandafirului în ipostaza de ființă plină de farmec care strălucește de viață, dincolo de aspect și culoare, cu condiția de a nu fi imortalizată într-un moment efemer.

O gamă diversă de sentimente de la durere la mângâiere, de la acceptare la contestare și apoi din nou la recunoaștere, domină opera căreia artistul își consacră încă o pagină din cartea vieții sale. Uimirea a tot ce înseamnă „suprarealul" devine o axă a cunoașterii, mai mult o judecată clarvăzătoare decât o intuiție lucidă, pe care eu mi-o asum ca pe o călătorie într-un univers creat de natură în mod armonios, dezvăluit prin simbol și înfățișat ca un personaj sensibil și nemuritor.

Trăirile unui artist fascinat de minuțiozitatea pasiunii lui (trăiri precum liniștea sufletească, seninătatea, bucuria) sunt în strânsă legătură cu sentimentul de identificare cu o minune a naturii - să trăiești cu ea ca și când te-ai uita într-o oglindă care nu reflectă imagini, ci suprapune idealuri de frumusețe peste fapte de viață, de cultură, de spiritualitate, de orientare artistică, totdeauna înviorătoare și de lungă durată.

Pasiunea unui artist, fără a se înscrie totuși într-un curent de gândire sociologic, constă în descrierea nemărginită a unei imagini mai profunde, unei sincerități totale, parte din natură, parte din ființa umană, ascunse în dinamica vieții. Minuțiozitatea lui, la o adică destul de pricepută în a alege cu discernământ fiecare părticică din întregul unei imagini, pe care de atâtea ori o poate modifica prin schimbarea filtrului de culoare, a fundalului și a obiectelor atașate la ea, trebuie abordată ca o lege nescrisă a evoluției artistice. Pictorii sunt păstrătorii unei arte vechi, sacre, pe care puțini o pot cuprinde în adevărata ei profunzime.

Source: https://neculaifantanaru.com/trairile-unui-artist-fascinat-de-minutiozitatea-pasiunii-lui.html